

עפ"ת 11975-08-13 - פאדי ח'ורי נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 11975-08-13 - פאדי ח'ורי נ' מדינת ישראל - על ידי פרקליטות מחוז חיפה -

פלילימחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 11975-08-13

פאדי ח'ורי

נגד

מדינת ישראל - על ידי פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[01.12.2013]

כב' השופט כמאל סעב

בשם המערער טען עו"ד יניב ממון.

בשם המשיבה טען עו"ד אלעד בורובסקי.

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, (להלן: "בית משפט לתעבורה"), אשר ניתן ביום

10/07/13, על ידי כב' השופט שמואל יציב, בתיק פ"ל 179-02-13.

הערעור מופנה כנגד הקביעה של בית המשפט לתעבורה הנכבד בעניין תחילת מנין פסילת רישיון הנהיגה בפועל.

המערער הובא לדין בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה - לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, [נוסח חדש], התשכ"א - 1961

(להלן: "הפקודה"), נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודה, ביחד עם סעיף 38 (2) לפקודה ועבירה של

נהיגה ללא פוליסת ביטוח - לפי סעיף 2 (א)(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל - 1970.

בכתב האישום נטען כי ביום 04/02/13, נהג המערער ברכב פרטי ברחוב החלוץ 30 שבחיפה, למרות שביום 24/09/12,

נפסל מלנהוג או להחזיק רישיון נהיגה למשך 7 חודשים וזאת בהתאם לגזר הדין שניתן בתיק (חיפה) 8519-08-11.

המערער הפקיד את רישיונו בבית משפט לתעבורה בחיפה ביום 15/10/12.

המערער הודה בבית משפט לתעבורה במסגרת הסדר טיעון שנתקבל על דעת בית המשפט לתעבורה ואשר הטיל על המערער עונשים שונים ובין היתר, עונש פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים, תוך הפעלת עונש פסילה מותנה של 3 חודשים בחופף, עונש שהוטל על המערער ביום 24/09/12, בבית משפט לתעבורה בחיפה, בתיק 8519-08-11.

זאת ועוד, הפעיל בית משפט לתעבורה בחופף עונש נוסף של פסילה מותנת בן 4 חודשים, אשר הוטל על המערער ביום 05/12/12, בבית משפט לתעבורה בחדרה, בתיק 90500425492.

בית משפט לתעבורה הוסיף בעמוד 7 לגזר הדין וקבע שהעונשים יהיו חופים ובלשונו: "לריצוי באופן חופף", אולם בשורה 10 לעמוד 7 כתב כי: "הפסילה תיכנס לתוקפה בתאריך 12/08/13".

הערעור שבפניי מופנה כנגד הקביעה דנא.

בית משפט לתעבורה הטיל על המערער גם עונש מאסר בפועל לריצוי במסגרת עבודות שירות ולכן סבור המערער כי מניין הפסילה מיום 12/08/13, יביא לתוצאה שלעונש הפסילה הממשי שהטיל בית משפט לתעבורה בגזר דינו, תתווסף תקופת המאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות. משמע, שבפועל יתווספו 6 חודשים נוספים לתקופת הפסילה שהוטלה וזו שהופעלה על ידי בית משפט לתעבורה.

המערער סבור כי בית משפט לתעבורה טעה בקביעתו כי עונש הפסילה יחל ביום 12/08/13 ולכן מתבקש בית משפט זה לקבל את הערעור ולקבוע כי מניין עונש הפסילה בפועל הן זה שהוטל והן זה שהופעל, יחל בתום תקופת המאסר שהוטל על המערער ואותה הוא אמור לרצות במסגרת עבודות שירות.

המערער טען כי הוא עובד כקבלן שיפוצים ואמור לבצע עבודות שירות ולהשלים את ההתחייבויות שהוא נטל על עצמו כלפי לקוחותיו.

המערער הינו מפרנס יחיד ומחובתו להמשיך ולכלכל את בני משפחתו גם במהלך ריצוי עונשו בעבודות שירות. אשתו אינה עובדת ובנו קטין הסמוך על שולחנו.

זאת ועוד, המערער זקוק לרישיון נהיגה כדי להגיע למועצה הדתית בנשר לשם ביצוע עבודות השירות. המערער נוהג ברכב ובידו רישיון נהיגה תקף, כך שאין בנהיגתו כדי להוות סיכון לביטחונם של המשתמשים בדרך.

המשיבה סבורה כי יש לדחות את הערעור. המדובר בתיק שבו התגבש הסדר טיעון לעניין עונש המאסר ובית משפט לתעבורה כיבד את הסדר הטיעון וקבע כי הפסילה תחל ביום 12/08/13. בית משפט לתעבורה נתן בקביעתו זו, ביטוי לעובדה שהוא הורה על הפעלת עונשי הפסילה בחופף.

בא כוח המשיבה לא חלק על כך שהמערער רשאי לעתור לדחיית ביצוע עונש הפסילה עד לתום ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות ולכן הסוגיה העומדת בפנינו היא אינה חישוב עונש הפסילה.

לאחר שעיינתי בגזר הדין, בהודעת הערעור ושמעתי את טענות הצדדים ומבלי להתעלם מהוראות החוק שיובאו להלן, אני סבור כי בערעור זה עסקינן בסוגיית דחיית מועד ביצוע עונש הפסילה ולא בסוגיית חישוב תקופת הפסילה.

כאמור, ברי כי גם אם בית משפט לתעבורה לא היה מוסיף בגזר דינו את הפסקה הקובעת שעונש הפסילה יחל ביום 12/08/13, הרי שסעיף 42 לפקודה קובע במפורש כי:

"ג. בחישוב תקופת הפסילה לא יבוא במניין:

1. התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות או בדרך שנקבעה.

2. תקופה שבה נשא בעל הרישיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור."

מהאמור לעיל, מובן מאליו שקביעת בית המשפט השלום לתעבורה לא שינתה את המצב המשפטי והקבוע בחוק, כי הרי תקופת המאסר, גם מאסר בעבודות שירות, לא תבוא במניין תקופת הפסילה שהוטלה על המערער - סע' 42 (ג) (2) לפקודה.

מעבר לנדרש, אוסיף כי למרות קביעת בית משפט לתעבורה שעונש הפסילה יחל ביום 12/08/13, הרי שכידוע, מניין עונש זה כאמור בסעיף 42 (ג) (1) לפקודה, יחל ביום הפקדת הרישיון בידי הרשות הפוסלת - ראו גם כן תקנה 556 ותקנה 557 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 וכן רע"פ 8217/10 מאיר כהן נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 8.2.11) ודנ"פ 1423/11 מאיר כהן נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 6.3.11).

כאן המקום להפנות לכך שתיקון 113 לחוק העונשין שתכליתו לסייע בידי בית המשפט להטיל את העונש ההולם, לא רק בקביעת עונשי המאסר, אלא גם ברכיבי הענישה השונים, לרבות עונש הפסילה בפועל ומשקבע בית משפט לתעבורה את עונש הפסילה ההולם שיש להטיל על המערער תוך הפעלת עונשי פסילה נוספים בחופף, הרי שהוא התכוון לכך שהעונש ההולם ברכיבי הפסילה יעמוד על 11 חודשים בלבד וכי לכאורה קביעתו שעונש הפסילה בפועל יחל מיום 12/08/13, הגם שהיא עולה בקנה אחד עם הוראות החוק, יש בה כדי להביא לתוצאה שעונש הפסילה בפועל יעמוד על 17 חודשים, תוצאה שלכאורה מיישמת היא את הוראות הפקודה, אך יש בה תוספת עונשית לעונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט לתעבורה, סוגיה שמחייבת מתן הדעת לדרך שבה יוכל בית המשפט ליצור את האיזון הראוי ולהביא לתוצאה שתיישם את ההחלטה העונשית של בית המשפט, גם על פי תיקון 113 לחוק העונשין.

בנסיבות העניין, נראה לי כי הדרך לכך מצויה בסעיף 42 לפקודה והקובע:

42. "(א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

(ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם נסתיימה, תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת.

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -

(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;

(2) תקופה שבה נשא בעל הרישיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור."

כפועל יוצא של הוראת סעיף 42 הנ"ל, אני מחליט לקבל את הערעור במובן זה שאני קובע כי ביצוע עונש הפסילה יחל בתום ריצוי עונש המאסר, כך שעל המערער להפקיד את רישיונו תוך שלושה ימים מתום ריצוי עונש המאסר בפועל במסגרת עבודות שירות.

יתר רכיבי גזר הדין יעמדו על כנם, כך שעל המערער לקיים את גזר הדין של בית משפט לתעבורה כשמניין הזמן יהיה מיום מתן פסק דין זה.

המזכירות תעביר עותק מפסק דין זה לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשע"ד, 01 דצמבר 2013, בהעדר הצדדים.